

Tahran Mollaları ve Onların Sefil Devletleri

ABD Sömürgeciliği İçin Stratejik Bir Gereklilik, İslam Ümmeti İçin Bir Gereklilik Değiller!

Tahran mollaları ve onların sefil devletleri, her zaman Amerika için bölgedeki stratejik ve jeostratejik bir ihtiyaç olmuşlardır; zira onların devletleri, sömürgeci Amerika'nın stratejik vizyonunun ve inşasının bir parçası olmuş ve onun ortaya çıkışı, Amerika'nın jeostratejik ihtiyaç ve zorunluluğuna bir cevap olmuştur. Nitekim ABD'nin o dönemde bölgedeki en büyük ordulardan biri olan orduyu ve Şah'ın o dönemde bölgedeki en güçlü istihbarat servisi olan istihbarat servisini (SAVAK) etkisiz hale getirmesi, daha da önemlisi Şah'ın siyasi ve güvenlik örtüsünün kaldırılması kararıyla İran'ın yönetimi mollalara devredildi; mollaların devletine ve onların sözde sefil devrimlerine yönelik garip paradokslardan biri de, devrimin liderliğinin kuluçka merkezinin, İslam'a ve ümmete karşı kara bir laik Haçlı nefretine sahip olan Fransa'nın başkenti Paris'te olması ve sözde devrimin buradan, Batılı özellikle de Amerikalı çevreler tarafından mektuplar ve bağlantılar yoluyla idare edilmesidir. Nitekim Humeyni'nin mollaların devriminden haftalar önce ABD Başkanı Jimmy Carter yönetimiyle yaptığı ve onun İran'a yönetici olarak geri dönmesinin yolunu açan açık ve skandal niteliğindeki yazışmalar her şeyi anlatıyor; bu yazışmalardan birinde Humeyni'nin, ABD yönetiminden orduyu etkisiz hale getirmesini, onun mollaların otoritesine karşı çıkmasını ya da onu devirmesini engellemesini istediği ve "orduya Şahpur Bahtiyar'ı takip etmemesini tavsiye etmeniz tercih edilirse o zaman Amerika'ya hiçbir konuda düşman olmadığımızı göreceksiniz" dediği geçmektedir; diğer bir yazışmada Amerikalılara şöyle bir söz verdiği geçmektedir; benden yana "petrolle ilgili bir endişeleriniz olmasın, Amerika'ya petrol satmayacağımız doğru değildir." Bir başka yazışmada da açık ve net bir şekilde siyasi çizgisini ve etrafında ve onunla birlikte döneceği yörüngeyi ilan etti; "Amerika'nın İran'daki çıkarlarına karşı değilim... Aksine ABD'nin varlığı, Sovyetlerin ve aynı şekilde İngiliz nüfuzuna karşı koymak için gereklidir." Ancak Amerika'nın İran'a, mollalara ve onların devletinin işlevine ilişkin kendi jeostratejik bir görüşü vardır.

Mollalar rejiminin kurulması Amerika'nın Sovyetler Birliği'ne karşı stratejisinin bir parçası ve Amerika'nın soğuk savaşın en son silahlarından biriydi; dolayısıyla İran, Sovyetlerin Körfez'e ve onun petrol zenginliğine, Hint Okyanusu sularına ve küresel ticaret yollarına erişiminin önünde bir engeldi (ki dini-politik fikir, komünizm için bir iticilik ve düşmandır) ve Amerika'nın Sovyetler Birliği için kurduğu stratejik bir tuzaktı. Ayrıca mollaların devletinin ve onun dini temalı devriminin, Sovyetler Birliği'nin güney sınırları ve onun Müslüman ülkeleri için ciddi bir tehdit olduğu gibi mollaların dini temalı devriminin dinsiz komünizme ve onun devletine karşı olan İslami akımlar üzerinde de etkisi olmuştur; bu da Sovyetleri, dini tehdidi önlemek için (ölümcül bir stratejik tuzağa düşerek) Afganistan'ı işgal etmeye sevk etmiştir. Sonra Amerika bunu, Sovyetler Birliği'ni ortadan kaldırma stratejisinde bir destek aracı olarak kullandı ki bu, ABD Ulusal Güvenlik Direktörü ve ABD Başkanı Carter'ın Savunma Danışmanı Zbigniew Brzezinski tarafından çizilen stratejik plandı ve buna göre Sovyetler Birliği, Sovyetleri tüketen ve yiyip bitiren ateist komünist düşüncenin azılı düşmanı dini bir duvarla kuşatılacaktı. Yani Tahran mollalarının devrimi ve devleti, Amerika'nın İran sınırlarında stratejik bir tuzak kurma araçlarından biriydi; nitekim Sovyetler bu tuzağa düştüler ve Amerika'nın büyük silahlı hareketlere sızıp onları yönetmek ve

Amerika'nın stratejik savaşına dahil olmaları amacıyla Müslüman gönüllüler için kamplar sağlamak yoluyla uzattığı Afganistan savaşına karıştılar. ABD Ulusal Güvenlik Danışmanı, Amerika'nın 1970'lerdeki dış politika şeytani ve Carter'ın danışmanı Zbigniew Brzezinski, 1979'da Pakistan'daki kamplardan birinde (Arap Yarımadası, Pakistan ve Sudan'da ortaya çıkan kamplar) Afganistan'ın Sovyet karşıtı mücahitlerine hitap ettiği bir toplantıda onlara şunları söyledi: "Sizlerin Allah'a olan büyük inancınız hakkında bir fikrimiz var... Bizler sizin zafer kazanacağınızdan eminiz." Böylece Amerika Sovyetler Birliği'ni kuşatmış, onu Afganistan savaşının ateşinde tüketip yiyip bitirmiş ve Tahran mollalarının devrimi ve onların ihraç edilen sefil devrimleri, Amerika'nın Sovyetler için kurduğu stratejik tuzağın başarılı olmasında ve onların Afgan bataklığına saplanmalarında belirleyici bir faktör olmuştur. Zira Mollaların devrimi dini duygular ve dini hissiyatla dolu olup bu, Amerika'nın Sovyetlere karşı Afgan cihadında kullandığı duygusal yükün unsurlarından biri olmuştur; böylece İran ve Afganistan tarafından Sovyetler üzerindeki kısaç iyice sıkılaştırılmış oldu. Dini kıskaçın diğer tarafını ise Sovyetlerin Batı Avrupa ile olan sınırının karşı ucundaki Polonya oluşturuyordu; dolayısıyla Amerika, doğu kampındaki bir ülke ve Varşova Paktı (Polonya) aracılığıyla komünist düşünceye ve onun devleti olan Sovyetler Birliği'ne karşı savaşmak için Katolik Kilisesi'ni kullandı; zira Ekim 1978 yılında Amerika'nın etkisi altındaki kilise konseyi, kıdemli papazını Polonya'dan (Papa 2. John Paul) seçti; nitekim o dönemde en önde gelen adayın diskalifiye edilen İtalya-Cenova Başpiskoposu olduğu, Papa 2. Paul'un göreve gelmesinin hemen ardından Haziran 1979'da Polonya'yı ziyaret ettiği, 1980 yılında tekrar ziyarette bulunarak protestolara destek verdiği, Polonya ayaklanmasının lideri sendikacı Lech Wałęsa'yı kutsadığı ve Papa 2. Paul'un Polonya ayaklanmasına ateist komünizme karşı dini devrim kılıfı giydirdiği bilinmektedir. Yani o, Orta ve Doğu Avrupa'da komünizmin çöküşünde önemli bir rol oynadı ve 2. Papa Paul ile ABD Başkanı Ronald Reagan arasındaki yazışmalar, Vatikan'ın Amerika'nın Sovyetler Birliği'ne karşı soğuk savaş politikasını desteklemedeki rolünü ortaya koymaktadır; zira bunun ardından Sovyet Devlet Başkanı Gorbaçov 1989 yılında, "şayet 2. John Paul olmasaydı demir perdenin çöküşü imkansız olurdu" demiştir. Böylece Sovyetler Birliği ABD'nin mollaları ve Vatikan Kilisesi'ni kullanmasıyla çöküp dağılana kadar, Sovyetler Birliği'nin boynundaki ilmik sıkılaştırılmıştır.

Sovyetler Birliği'nin çöküp dağılmasından sonra Amerika, mollaların ve devletlerinin yeni rolünü belirledi; zira Amerika'nın Sovyetler Birliği sonrası stratejisi, "Amerikan Yüzyılı" ve Amerika'nın hegemonyası ve medeniyet modeliyle tarihin sonu olarak adlandırılan dünya üzerindeki kontrolü ve hegemonyasıdır. ABD'nin stratejik planlaması ise hegemonik bir Amerikan emperyalizmi inşa etmeye odaklanmak olup bu emperyalizmin inşasının temel taşı da küresel ekonominin bel kemiği olan enerji kaynaklarını işgali edip kontrol etmenin yanı sıra küresel ticaret yollarının stratejik koridorlarını da kontrol etmek ve düşman ve rakipleri dizginleyip frenlemektir. Enerji kaynaklarını kontrol altına almanın gerekliliklerinden biri de en büyük enerji rezervlerinden biri olan Irak'ın işgalinin yanı sıra dünyanın en büyük enerji rezervlerine ve kaynaklarına sahip olup Orta Asya'ya açılan kapı ve kaynaklar açısından zengin bakir bir toprak olan Afganistan'ın işgaliydi. Bununla birlikte mollaların görevi, Afganistan ve Irak işgalinde sömürgeci Amerika'yı desteklemek, dayanak olmak ve tedarik etmektir; zira ABD'nin eski Irak Büyükelçisi Zalmay Halilzad Wall Street Journal'a verdiği bir röportajda şunları söylemişti: "Başkan Bush yönetimi, İran Devrim Muhafızları Kudüs Gücü Komutanı Kasım Süleymani ile Irak'taki siyasi durum konusunda işbirliği ve koordinasyon içindeydi ; bu işbirliğinin Saddam öncesi döneme kadar uzandığını vurgulayarak 2003 yılında Irak'ın işgalinden önce Tahran ve Washington arasında Cenevre'de Irak konusunda ortak öneriler formüle etme

çabaları kapsamında yapılan gizli toplantılara atıfta bulundu.” Ve şöyle ekledi: “ABD yönetimi İran’ın nüfuzunun Washington’un lehine çalışmasına izin verdi.” Siyasi nükte şu ki; mollaların Müslüman ülkelerin Amerika tarafından sömürgeleştirilmesindeki aşâğılık rollerini örtbas etmek için İran’ı “küresel şer eksenini”nin bir parçası olarak nitelendiren bizzat Bush yönetimi olup bu durum, eski cumhurbaşkanı Haşimi Rafsancani gibi Tahran’daki üst düzey mollalar tarafından da şu şekilde teyit edilmiştir: “Şayet güçlerimiz Taliban’la savaşta yardım etmemiş olsalardı, Amerikalılar Afgan bataklığına saplanıp kalacaklardı.” Aynı şekilde bunu, Hatemi’nin hukuk ve parlamento işlerinden sorumlu başkan yardımcısı Ali Abtahi de 2004 yılında BAE’de düzenlenen Körfez ve Geleceğin Zorlukları konferansında şu şekilde dile getirmişti: “İran’ın işbirliği olmasaydı Kabil ve Bağdat bu kadar kolay düşmezdi.” Eski cumhurbaşkanları Ahmedinejad da 2008 yılında New York’taki BM toplantısına katılımıyla eş zamanlı olarak New York Times’a verdiği bir röportajda bunu şu ifadelerle vurgulayıp tekrarlamıştı: “İran, Afganistan konusunda ABD’ye yardım elini uzattı... Ayrıca ülkemiz Irak’ta huzur ve istikrarın sağlanması konusunda da Amerika’ya yardımlarda bulunmuştur.” Dolayısıyla Tahran’daki mollalar ve onların sefil devletleri, ABD’nin Afganistan, Irak ve Müslüman ülkeleri işgaline destek veren eksenin gerçek ayağı olmuştur.

Amerika’nın Afganistan ve Irak savaşının çamurunda boğulması ve askerlerinin tükenmesi sonucunda Amerikan emperyal projesinin sekteye uğraması ve gerilemesinin ardından sömürgeci Amerika’nın Irak’taki krizine ilişkin Baker-Hamilton raporu geldi ve onun sömürgeci Amerika’nın başarısızlıklarına yönelik tavsiyelerinden biri de bölge ülkelerini sömürgeci ABD’nin bölgedeki çabalarına dahil etmektir. Nitekim raporda, Suudi Arabistan, Mısır, Türkiye, Ürdün, Kuveyt, Suriye ve İran gibi ülkelerin belirli rollerine ve İran’ın, sömürgecilik karşıtı halkçı kuluçka merkezini vurma konusunda Amerika’ya hizmet etmek için mezhepçi ve taifeci naraları körükleyerek sömürgeci ABD’yi meşrulaştıran ve destekleyen ajan yöneticileri ve siyasi ortamı, hain dini otoriteleri ve suçlu mezhepçi milisleri sağlamak yoluyla sömürgeci ABD’nin Irak’ta istikrara kavuşmasına ve onun pekişmesi konusundaki büyük katkısına atıfta bulunulmuştur...

İslami durumun ve hadari İslam projesine yönelik genel bilincin ve görüşün büyümesi ve Müslümanların Allah’ın indirdikleriyle yönetimin yeniden tesis edilmesi yönündeki hayati davaları konusundaki uyanıklığının ve bilincinin artmasıyla birlikte İran’ın rolünün de büyümesinin ardından Amerika mollaları, İslam’ın hadari projesine ve ümmetin birliğine karşı koymak için bölgenin işgalinde ve bölgeyi iğrenç mezhepçilik ve nefret dolu taifecilikle mayınlayıp bubi tuzağına düşürmekte süngü başı haline getirmiştir.

Böylece Amerika onları bölgedeki korkuluğu haline getirdi; zira özellikle onların (İslami hadari projenin asıl yatağı olan) Arap çevrelerine yönelik kışkırtılmalarına ek olarak nükleer dosya aracılığıyla güçleri şişirilip abartılmıştır; bunlar ise, Amerika’nın bölgeyi askerileştirmesi ve kara, deniz ve hava üslerini kontrol etmesi, bölgenin sularını işgal etmesi, stratejik koridorlarını kontrol etmesi ve sömürgeci pranga ve kısıtlamalarını yeniden sıkılaştırması için bir aldatmaca ve bahanedir ibarettir. Nitekim onlardan bazılarını, İran’ın (Lübnan’da Hizbullah, Irak’ta milisler ve Yemen’de Husiler) gibi bölgesel tabiiileri ve uzantıları aracılığıyla giriştiği sömürgeci çatışmasında birer araçları haline getirdi. Dolayısıyla Tahran mollalarının tüm bu ihanetleri ve alçaklıkları, bölgedeki sefil devletlerinin nüfuzu olarak tasvir ediliyor. Oysa bizler siyasetin elif basından nüfuzun, ülkenin ve devletin çıkarlarına hizmet etmek için kontrol etmek olduğunu, ancak sömürgeciliğe hizmet etmenin ise ajanlık ve ihanet olduğunu öğrendiğimiz gibi aynı şekilde Tahran mollalarının dini, siyasi ve

askeri sapkınlığın garip bir türü olduğunu da öğrendik. Vilayet-i Fakih sapkınlığının garipliklerinden bazıları şunlardır; Tahran mollalarının nüfuzu, Irak'ta sömürgeci ABD'yi korumak ve onun yağmalarını güvence altına almak için petrol yataklarını korumaktır; Tahran mollalarının nüfuzu, Şam halkını öldürmek ve onların, sömürgeci ABD'ye ve onun ajanı Beşar'a karşı çıkan ve onunla çatışan devrimlerini öldürmektir; Tahran mollalarının nüfuzu, Yemen halkını öldürmektir ki böylece Husiler Yemen'i, Irak örneğinde olduğu gibi Amerika'ya teslim edebilsinler, sonra da bütün günahkâr kılıçlarını İslam evlatlarının üzerine salabilsinler; İslam düşmanlarıyla olana gelince; onların boyun eğmesini ve aşağılanmalarını, stratejik sabır olarak adlandırdılar !

Daha sonra sömürgeciliğe karşı direnen herkesi baştan çıkarmak ve saptırmak için Müslümanları, sömürgeciliğe karşı direnme ve karşı koyma konusundaki yalanları ve sahte iddialarıyla en büyük şarlatanlıklarının ve günahlarının üçüncüsüne attılar. Böylece onlar, Amerika'nın, her direnişi kontrol altına almak ve marjinalleştirmek için kullandığı araçlar oldular; Dolayısıyla onlar, sömürgeci Amerika'nın projesinin geri tepmesiyle sona erdikleri gibi projenin ters tepmesiyle de projenin tavanı, Amerika'nın aptallar için uluslararası bir yasa ve karar olarak tanımladığı ve belirlediği bir şey haline geldiler. Dolayısıyla Tahran mollaları, iftiraları ve yalanlarıyla sömürgeciliğe yönelik direnenleri daha da sefil bir hale getiren gazaba uğramış hahamlar sınıfıydılar. Bakın işte Gazze soykırımını, mollaları ve onların hain devletlerini açığa çıkarıp ifşa etmiştir. Mollaların ve devletlerinin alçaklığına hayret edebilirsiniz; ama gazaba uğramış aşağılık varlık onları, baştan aşağı ve başkentleri Tahran'ın kalbinde ihlal ettiler ve utanç verici mollalar, tüm bu utanç içinde utançlarını silmek için bir neden ve bahane bulamadılar!

Diğer hain ve utanç verici rejimler gibi utanç verici ve aşağılık mollalar ve onların hain devletlerinin hepsi, sömürgecinin müttefiki ve aksidirler; bu yüzden ne zaman bir siyaset yapsalar ihanet ederler ve ne zaman savaşırsalar, düşmanlara karşı barışçıl davranırlar ve Müslümanlara karşı ise savaşırlar. O halde sömürgecinin havzalarına ve hain ve utanç verici yöneticilere sığınan ve onların desteğini talep eden herkesin aklını başına alıp kendine gelmesi gerekmez mi?

Yani sömürgecinin ajanlarının yardımıyla sömürgecilikten nasıl bir kurtuluş talep ediliyor hiç anlamıyorum?!

Allahu Teala şöyle buyurmuştur: **“Doğrusu ancak akıl sahipleri bunları hakkıyla düşünür.”** [Zümer 9] Ve Subhanehu şöyle buyurmuştur: **“İbret alın ey akıl sahipleri!”** [Haşr 2]

Hizb-ut Tahrir Merkezi Medya Ofisi İçin Yazan

Münâcî Muhammed